

DARBININKAS

Latvian
Nationalist
Movement
Library

XLIX NR. 76 SECOND-CLASS Postage paid at Brooklyn, N. Y. PENKTADIENIS - FRIDAY, LAPKRITIS - NOVEMBER 13, 1964 910 WILLOUGHBY AVE., BROOKLYN 21, N. Y. 10 CENTŲ

Susiderinimas su komunistais ir pavergtosios tautos

Pavergtų Europos Tautų Seime lapkričio 10 kalbėjo Eugene Lyons, Reader's Digest vyresnysis redaktorius, straipsniais ir knygom vertinąs politiką Sovietų atžvilgiu nuo pat Sovietų Sąjungos pripažinimo. Kalboje lietuviškai vadinamą "accommodation" ir į kur šį politiką veda.

Jūs pažįstate daugiau ne kaip aš problemas, kurias turime čia svarstyti. Jūs žinote geriau ne kaip aš, koks yra tragiškas pakrikimas Amerikos ir Vakarų politikoje atžvilgiu kraštų, kurių vardu jūs kalbate ir atžvilgiu imperialistinės galybės, kuri laiko juos vergijoje.

SATELITŲ LAISVĖ NUO MASKVOS:

Jūs taip pat geriau žinote ne kaip aš, kad nepaisant išorinių atmainų ir vidaus įtamų, satelinės valstybės rytų ir vidurio Europoje tebėra pavergtos. Tol, kol jos yra komunistinės, jos ir turi būti pavergtos — nes jų režimo išsilaikymas priklauso nuo Sovietų karinės jėgos.

Vienintelis apsidraudimas, kurį ulbrichtai, kadariai, gomulkos turi prieš savo piliečių gily nepasitenkinimą ir ruse nanciją rūstybę, yra Kremliaus tankai ir bombos. Dėl to, nori ar nenori, jie liekasi kilpose, priklausomi satelitai.

Ką raudonosios iškamšos bedarytu, jų siekimas pasilieka tas pats — įtvirtinti glaudžiau savo kraštam diktatūrą, primestą iš šalies. Jų vadinama "liberalizacija" tėra taktinis totalistinių valstybių manevras savo absoliutizmui sutvirtinti. Ji (liberalizacija) yra ribojama dviem nemažėjančios reikšmės sąlygom: (1) kad politinės valdžios nė jėga nebūtų perduodama piliečiam ir (2) kad nebūtų jokių atmainų ar nuolaidų piliečiam, kurios rodytų nepriimtinos Kremliui.

ATOLYDIS IR JO ŠALININKAI:

Yra pagrindo įtarti, kad daugelis atmainų, jei ne visos, — tokios kaip teroro atlyžimas, kuris mūsų spaudoje atspindi optimistinę antraštę — yra įvykdytos su sovietinių bosų pritarimu, gal būt, net su pasakatinimu. Tegul ir tam, kad tai skatintų Vakarų prekybą ir ilgalaikius kreditus satelitams tuo metu, kai Sovietų pramonės ir žemės ūkis pergyvena krizę. Tai gali šioje srityje tarnauti Kremliaus tikslam.

Tačiau Maskva turi iš to ne tik ūkinės naudos. Tiek, kiek Jungtinės Valstybės ir kitos demokratijos leidžia ir bičiulytę ir biznius su komunistiniais viešpačiais, tiek mažiau yra pagrindo tikėti, kad jos rūpinsis likimu tų, kuriuos jie valdo.

TILTŲ PER ŽMONIŲ GALVAS PRASMĖ:

Iš tikrųjų taip ir yra praktikoje — juo draugiškesni yra mūsų santykiai su raudonaisiais diktatoriais, juo labiau mes linkstame ignoruoti tuos, kuriems jie diktuoja. Tokia, mano draugai, yra prasmė "tiltų", kurių statyba yra taip užimtas Washingtonas; tai tiltai į komunistinius viešpačius per jų valdinių galvas. Valstybės departamento svaigulingi veiksmai įsteikti komunistinėm valdžiom, ar tai pačioje Rusijoje ar jos kolonialinėse viešpatystėse, apeina gyventojus ir prailenka su mūsų iškilmingais įsipareigojimais apsisprendimui ir laisvei.

RUSŲ BEI KINŲ PRIESYBĖ IR VIENYBĖ:

Siuo laiku du didieji pasaulinio komunizmo galybės centrai, raudonoji Kinija ir raudonoji Rusija, mėgina išlyginti savo aštrų kivirčą. Kova tarp jų eina dėl pirmenybės vadovauti pasaulio revoliucijai, ir mes negalime žinoti, ar bus surastos paliaubos ar gal susipratinimas.

Bet pats faktas, kad pasitarimai eina ir "vienybės" šūkiu girdimi Maskvoje bei Pekinge, yra reikšmingas. Jis turėtų įspėti Vakarus, kad Sinosovietinis ginčas, net viršūnės momentus pasiekęs, visada baigiasi, kur prasideda jų priešiškas mūsajam pasauliui. Vakarų valstybės vyrai ir žurnalistai yra tam tikroje psichologinėje prievartojėje tą ginčą perdėti. Kodėl? Nes tai rodo dūsia lengvą atsakymą, pateisinimą iliuzijai, kad šaltasis karas baigtas, išsismęs kovoje tarp pačių komunistų.

ACCOMMODATION IR APPEASEMENT:

Yra vilčių, nors ir netvirtų, kad kai kurie iš mūsų vadų pripažins, kaip netvirtas, kaip apgaulingas yra pagrindas jų tikimam susiderinimui (accommodation) su komunistinio pasaulio sovietiniu segmentu.

Accommodation — dabar tai veiksmingas žodis. Mūsų diplomatinės retorika vengia ir pikta atmeta mažiau patikimą žodį, nes pastarasis siejasi su atminimais iš Miuncheno ir Jaltos. Mūsų politikos meistrų dauguma, nuosirdžiai kalbant, iškino patys save, kad veiklos pristabdymas, atsiliepusios įtampos sutampančių interesų srityse neturi nieko bendro su appeasementu.

Jie klysta. Appeasemento žymė, jo praktinė esmė yra atlyginimas: paukojimas kokių interesų ar laisvių — mieliau keino nors kito, tik ne jūsų pačių — už tam tikras gaunamas vertybes. O kuo atlyginti visados esti. Miunchene tai buvo Čekoslovakija; Jaltoje buvo Lenkija, Rumunija, Bulgarija ir kitos rytų bei vidurio Europos valstybės.

Akivaizdu, kad mes esame įsivėlę iš esmės į appeasemento strategiją, manau, iš atlyginimo fakto. Nurašomeji dabar yra pavergtosios tautos. Nuo pat jų pavergimo Sovietų užsienių politika siekė jų pagrobimą į teisinti: išgauti iš Vakarų pilną pripažinimą komunistiniam statusui rytų bei vidurio Europotikslią — ne tik be jokių nuolaidų balansui išlaikyti, bet gaudami dar boną prekybos bei ūkinės paramos forma.

AVANSAI:

Mes vėl manifestuojame ne tik savo sutikimą, bet ir uolumą sumokėti už abejotiną susilaikymą kitų tautų laisvės bei nepriklausomybės pinigų. Ir mes mokame didelius avansus šiam bjauriam biznyje.

Mes sumokėjome, nusterilizuodami Amerikos propagandą, siunčiamą į komunistų pavergtą pasaulį. Mūsų radijo siuntos, oficialinės ir neoficialinės, kurios visada būdavo

švelnios, pavirto koše. Jos rūpestingai redaguojamos, stengiantis išvengti, kad nebūtų "erzinami" ar "provokuojami" ar įžeidžiami Kremluje ir kitose skerdyklose jautrių skerdikų jausmai. Mes niekad, gink Dieve, neminime žodžio Libera-

tion, nors sovietų propaganda nuolatos žada mus išlaisvinti; vengiame užuominos, kad totalistinis komunizmas turi mažiau teisių būti ir klestėti mūsų "įvairumų pasauly" negu mūsų laisvės sistema. Faktas, kad komunistai nustojo mūsų radijo siuntas kliudę, yra įžeidžiantis; jie daugiau nebeturi nieko prieš mūsų bedantes siuntas.

Mes sumokėjome kitą dalį, su-

tikdami išimti Vengrijos klausimą iš Jungtinių Tautų darbų eilės ir susilaikdami nuo komunistinio kolonializmo svarstymo, kai buvo svarstomos senesnės nekomunistinės kolonializmo formos.

PAVERGTŲ TAUTŲ SAVAITĖ:

Viena mokėjimo už appeasementą dalis yra perdaug gerai (nukelta į 2 psl.)

AMERIKA - PRANCŪZIJA - VOKIETIJA: pajudėjo gerojon pusėn ūkiniai reikalai, kariniai — ne

Valstybės sekr. Rusk pasisakė vykdysiąs griežtą politiką prieš prezidento De Gaulle pastangas atitraukti Europą nuo Nato laivyno programos.

Pagal tą programą pirmas lengviausias žingsnis galėjo būti Vokietijos įėjimas į laivyną su mišriom migulom.

Vokietijos krikščionių demo-

kratų unija lapkričio 11 nubalsavo atidėti išjungimą į Nato povandeninį laivyną.

Tai Adenauerio apsilankymo Paryžiuje rezultatas. Tai nauja kliūtis Amerikos laivyno programai paskubinti. Bet iš kitos pusės rodo išgeresnės žinios apie ūkinį Europos bei Amerikos bendradarbiavimą.

Vokietijos min. Schroederis lapkričio 10 pareiškė, kad Vokietija sieks susitarimo dėl kviečių kainos. Prancūzija pareiškė kad nelaukdama to susitarimo su Vokietija, nedarys kliūčių tartis dėl maitų. Europos ūkinės bendruomenės ūkiniam mainam su Amerika. Tai priimta Amerikoje su palengvėjimu.

J. Tautų tarnautojas V. Ponomarev, Sovietų pilietis, 39 metų, pasiprašė azylio Londone. Jo šeima išvyko į Sovietus.

LAIMEJUSIŲ PUOTA: Johnsonas ir Humphrey

Už Vokietijos sujungimą, bet ir už susiderinimą su komunistais

Amerikos atstovas Bonnoje George C. McGhee, lapkričio 11 kalbėdamas Berlyne, pareiškė igaliojotas savo vyriausybės užtikrinti, kad vyriausybė siekia Vokietijos sujungimo, bet tai nekludosi siekti jai ir "riboto susiderinimo" su komunistiniais režimais.

tam paramos Amerika duodavo 76 mil.

Valstybės sekr. Rusk atmetė Indijos ir kitų siūlymą įsileisti kom. Kiniją į J. Tautas.

Anglija, norėdama išgelbėti savo svarą, pakėlė maitus 15 procentų. Tai daroma tuo metu, kada visur stengiamasi panaikinti maitų sieną. Anglai aiškinasi, kad tai tik laikinai.

Amerika nutraukė Bolivijai paramą, iki išaiškės, ar karinė valdžia, nuvertusi prezidentą Victor Paz Estenssoro, bus Amerikos pripažinta. Me-

VEIDAI VETERANŲ DIENOJE, kuri buvo atšvėsta lapkričio 11. Washingtono iškilmės esti prie Nežinomo kareivio kapo, kuris supiltas prieš 43 metus. Pirmame pas. kare amerikiečių žuvo 116,516, antrame 405,399, Korejos kare 54,246, Vietnamo kare jau 223.

DVI VALDŽIOS AR ŽAIDIMAS? ...

Maršalas Malinovskis padėjo nuversti Chruščiovą ir demonstruoja kietą liniją prieš Ameriką, bet jį cenzūruoja Brežnevas ir Kosyginas

Maskvos varžybos dėl valdžios ir politinės linijos ima daugiau aiškėti. Life žurnalas paskelbė anglų žurnalisto Victor Zorza, kuris laikomas specialistu sovietiniam reikalui, informacijas, kaip per eilę pasikutinųjų metų vis aiškiau susidūrė Chruščiovo linija su kariuomenės linija. Chruščiovas siekė pakelti lengvąją pramonę, kuri gamina piliečių reikiam. Turėjo tai padaryti mažindamas išlaidas stambiajai pramonei, kuri gamina karo reikiam. Turėjo sumažinti ir pačios kariuomenės skaičių, tikėdamas, kad kariuomenę dabar gali atstoti raketos ir atomai. Tam griežtai priešinosi maršalas R. Malinovskis, apsaugos ministeris. Jis įtikinęs eilę partijos centro komiteto narių. Jis pats dalyvavęs ir komiteto posėdy, kuriame buvo nusodintas Chruščiovas.

vietoj Chruščiovas su Bulganienu. N. Chruščioviui buvo atsilyginta lygiai taip, kaip jis kitieji buvo atsilygines. Maršalas Zukovas Chruščiova išlaikė valdžioje, tai netrukus Chruščiovas išmetė Zukovą ir pasirinko Malinovskį. Dabar pasirinktas Malinovskis išmetė Chruščiova.

J. Alsop (H. Tribune) papildoma kovos dėl valdžios istorija naujom informacijom apie maršalo Malinovskio paskutinius žygius. Revoliucijos šventėje, lapkričio 7, kaip pasakoja Alsopas, po parodo buvo priėmimas Kremliuje. Partijos pirmasis sekretorius Brežnevas pakvietė maršalą Malinovskį pakelti tostą. Tosto kalboje Malinovskis paleido piktus žodžius prieš Jungtines Valstybes apskritai ir prieš apsaugos sekretorių McNamara specialiai. Tada min. pirmininkas Kosyginas priėjo prie Amerikos atstovo Roy Kohlerio ir atsiprašė už Malinovskį. Kitą dieną visų tostų žodžiai buvo paskelbti Pravdoje. Krito į akį, kad Malinovskio žodžiai buvo stipriai išcenzūruoti, apkarpyti.

Alsopo minimas epizodas gali būti aiškinamas kaip dvejojų valdžių susidūrimas Kremliuje. Malinovskis jaučias galis svaidyti piktus žodžius Amerikos adresu. Be abejo, juos svaidė dėl to, kad yra ir daugiau jam pritariančių. Jis nebūtų to daręs, jei nejaustų, kad turi tvirtą užnugarį. Iš kitos pusės Kosyginas atsiprašymas, o dar labiau cenzūra Pravdoje rodo, kad yra kita valdžia, kuri drįsta Malinovskį cenzūruoti ir nesutikti su jo griežta karinga linija. Kosyginas-Brežnevo linija skiriasi nuo Malinovskio noru laikytis koegzistencijos su Vakarais.

Pagal tradiciją, jei dvejojų valdžios susiduria, tai pirmiausia turėtų nukentėti kariuomenės valdžia — eilė būti pakeistam tektų Malinovskui. Bet ...

Bet gal visas dvejojų valdžios pasireiškimas tėra žaismas, vaidyba, kuri turėjo parodyti čia viešajam Kinijos min. pirm. Chou En-lai, kad Kremlius yra kietas Amerikos atžvilgiu. Gal ...

Kompromisas: atidėti

Maskvoje kinai pasiūlė ir rusai sutikę, kad komunistinių partijų konferencija, kuri buvo numatyta gruodžio mėn., būtų atidėta. Tai duotų laiko pirma kinam išsikalbėti su rusais.

Chruščiovo adresas nežinomas

Du Čekoslovakijos bėgliai, kurie dabar gyvena Chicagoje, pasiuntė maisto siuntinuką už 20 dol. Chruščioviui. Siuntinys grįžo su pažymėjimu, kad esąs netikslus adresas.

Australija baiminasi Indonezijos

Australija paskelbė, kad didins biudžetą karo reikalui. Nori mobilizuotis ir pakelti savo kariuomenės skaičių iš 22, 750 iki 33,000, nes didėja Indonezijos agresijos pavojus.

Vyriausias teismas sutiko svarstyti, ar neprieštarauja konstitucijai vyriausybės nusistatymas nepriimti komunistų į tam tikras tarnybas.

Petaiņą reabilituos

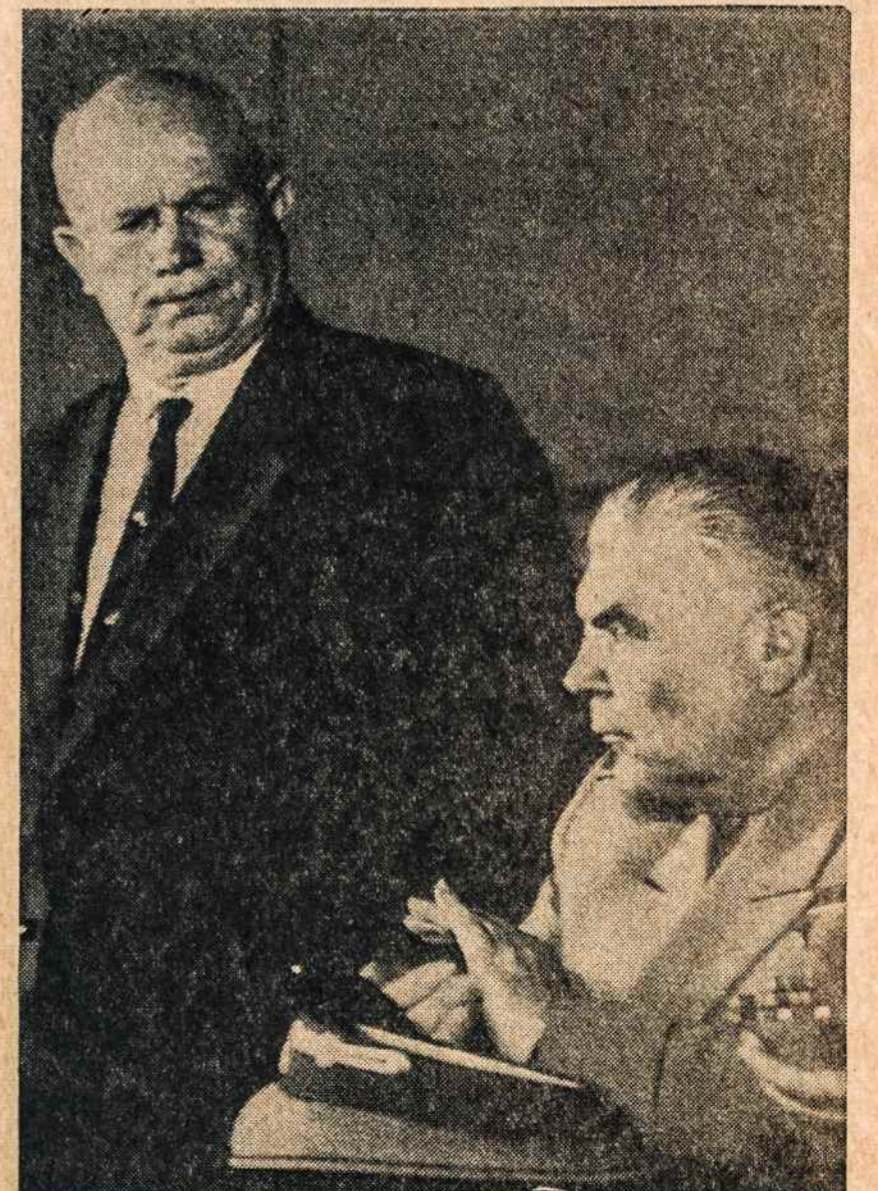
Prancūzijoje atgaivintas sumanymas reabilituoti maršalą Petaiņą. Buvęs min. pirmininkas ir rezistencijos vadas Bidault, dabar esąs Brazilijoje kaip egzilas, paragino tautiečius reabilitavimo mintį remti.

Sudane lapkričio 10 demonstracijos su šūkiu prieš Ameriką ir Angliją. Sudegino vėliavas, apdaužė Amerikos atstovybę. Aiškinama, kad tai komunistų iniciatyva. Ankstesnės demonstracijos privertė pašalinti karinę valdžią ir įvesti civilinę. Ko dabartinės siekia, neišryškinta.

Konge buvo išlaisvinti 100 civilinių belgų iš komunistų nelaisvės. Pasakojo kaip kotim ir peiliais. Apie 700 įkaitų likimas nežinomas. munistai eilę įkaitų užbadė ie-

Anglijos min. pirm. Wilsonas gruodžio 7-8 atvyks pas prezidentą Johnsoną.

Apsaugos sekr. McNamara pareiškė, kad apsaugos reikalui biudžetas numatomas kitieji metams panašus kaip dabar — 49.8 bilijonai.

CHRUŠCIOVAS IR MALINOVSKIS 1960 Paryžiuje.

Tikėjimo vienybės mes nesulauksim, bet...

Po taikos šiuo metu nėra, tur būt kito tokio viltingo žodžio kaip vienybė. Daugiausia kalbama apie tikėjimų vienybę ryšium su Vatikano bažnytiniu susirinkimu.

Vienybės didelis šalininkas, skelbėjas ir vykdytojas yra Bostono arkivyskupas kardinolas Richard Cushingas. Nuo ko vienybės darba pradėti ir kaip vienybę vykdyti, jis aiškina katalikų magazine Sign 1964 spalio nr.

Tikėjimų vienybės vizija, sako kardinolas, yra šviesi, bet tolima. Pratomoj aitey dar negalime įžvelgti tikros krikščionių vienybės; mūsų gyvenimo laikais ji tikriausiai dar neateis. Bet mūsų rolė paruošti kelią, pasėti sėklą, kurios derlių nuims jau kiti. Mūsų rolė paruošti klimatą šv. Dvasiai ateiti.

Tam tikslui aš siūlau — taria kardinolas Cushingas — kad visi krikščionys susitiktu vienas su kitu kaip broliai ir kalbėtusi Kristaus pavyzdžiu — su tiesa ir meile. Tai vienybė ne nuo viršūnių, bet nuo apačių.

Kaip tą pasikalbėjimą supranta, jis aiškina konkrečiais įvykiais.

Depresijos laikais mano pirmatakas Bostono arkivyskupas lankėsi mažoj neturtingoj kaimo parapijėlėj. Bažnyčia buvo lankoma menkai; parapičiai abejingi buvo bažnyčiai, parapijos nerėmė. Klebonas kalbėjo apie padėtį liūdnai ir nubai gė: "Blogai, Eminencija, labai blogai. Bet, ačiū Dievui, protestantų bažnyčiom einas dar blogiau".

Tai buvo laikai, sako Cushingas, kada bažnyčios žiūrėjo viena į kita kaip į lenkynių dalininkus. Jei kitiem nesiseka, tai tuo pačiu geriau yra mum. Bet tai nekrikščioniškas žvilgsnis. Ano klebono paskutinį pasiguodimo žodį aš norėčiau pakeisti kitu: "Bet, ačiū Dievui, mes visi imame taisytis".

Tikėjimų naujiem, tikrai krikščioniškiem ir tikėjimų bendradarbiavimą reiškiantiem santykiam kardinolas pasakoja kitą įvykį.

Mažame miestely katalikų klebonas ir episkopų rektorius buvo geri draugai. Jie reguliariai susitikinėdavo vienas pas kitą, drauge pavakarieniavdavo, padiskutuodavo apie savo mėgstamuosius autorius bei knygas. Episkopų bažnyčia buvo sena tiek, kad neapsimo-

kėjo remontuoti. Buvo nutarta statyti naują. Buvo sudarytas statybos fondas. Kai sykį klebonas atėjo pas savo draugą rektorių, tas jam ir sako:

"Aš nežinau, Father, ką jūs kanonai sako apie paramą bažnyčios statybai, ar ką jūsų vyskupas pasakytų dėl paramos protestantų grupei, bet aš norėčiau suteikti tau progą daryti gerą darbą, jei taip norėtum", kalbėjo rektorius, plačiai šypsodamasis.

Klebonas momentą pagalvojo, paskui išsitraukė čekių knygėlę, įrašė stambią sumą ir, rektoriui duodamas, kalbėjo:

"Aš nežinau, ką kanonai sako apie paramą bažnyčios statybai, bet esu tikras, kad vyskupas pritaras, jei aš tau duosiu šį čekį. Gali manyti, jei nori, kad jis skiriamas ne naujai protestantų bažnyčiai statyti, bet senajai nugriautai", atsisėdęs klebonas tokiu pat šypsniu.

Seminarijoje būdamas, Cushingas suprato, kad skirtumai tarp protestantų ir katalikų Amerikoje kyla ne tiek dėl tikėjimo tiesų, kiek dėl kitų "neteologinių" priežasčių — mūsų protėvių skirtingo etninio pagrindo, skirtingos kultūros. Paskirtas Bostone į tikėjimo plėtimo įstaigą, Cushingas suėjęs į artimus ryšius su įvairių tikėjimų žmonėm. Paskirtą arkivyskupu jį sveikino šimtai protestantų ir žydų. Kai organizavo paramą vargšam, Cushingas nedarė skirtumo tarp tikėjimų.

Kardinolas savo rašte Sign magazine kreipia dėmesį, kad daug nesupratimų gali dingti, jeigu bus susifiktas ir išsiaiškinta. Pasakoja vėl istoriją iš Naujosios Anglijos gyvenimo, kur vieno miestelio protestantų kongregacionalistai turėjo didelį nemalonumą. Jų pamaldos būdavo sekmadieniais dešimtą valandą. Apie 20 minučių po dešimtos, kai tik jų kunigas pradėdavo pamokslą, imdavo skambėti katalikų bažnyčios varpai. Varpai kliudė kalbėtojui, erzino tikinčiuosius, kėlė įtarimą, kad katalikai tyčia tokiu būdu nori kovoti su protestantais, trukdydami jų pamaldas. Jie pasipasakojo savo vargus iš Harvardo teologijos mokyklos atvykusiam profesoriumi. Teiravosi jo nuomonės, ar nereiktų kreiptis į teisumą, kad sudraustų katalikus nuo to nedraugiško veiksmo.

"O ką sako katalikų kunigas,

kai jam skundėtės dėl tų varpų?" klausė profesorius. Tokio klausimo nustebinti protestantai pasisakė su kunigu nekalbėję. Kai profesorius partarti nuėjo pas kleboną, tas taip pat buvo nustebintas. Jis ir nepagalvojęs apie protestantų pamaldas. Jo varpai skambina dėl to, kad pusiau vienuoliktą laikomos mišios...

Nesusipratimas buvo likviduotas. Kardinolas dėl to ir kalba, kad nesusipratimų priežastys dažnai esti stoka ryšių, stoka bendravimo, išsikalbėjimo.

Išsikalbėjimas gali būti sėkmingas, jei jo dalyviai bus

nuoširdūs ir lojalūs tiesai. Kardinolas įspėja, kad tai nereikia apėjimo, nutylėjimo tų tiesų, kurios mus skiria. Ištikimybė savo tikėjimo tiesai yra būtina sėkmingo pasikalbėjimo sąlyga. Tai padeda vienas kitą suprasti.

Antra sąlyga buvo išreikšta popiežiaus Pauliaus, kai jis sakė: geriausia žvelgti ne į praeitį, bet į dabartį ir ateitį...

Kardinolo Cushingo įspėjimai taikomi išsikalbėjimui tarp skirtingų tikėjimų, siekiant susipratimo, rengiant kelius tikėjimo vienybei. Bet tie įspėjimai tinka ir visokių kitų vienybių siekiant — kartų vienybės, politinės vienybės ir kt.

SUSIDERINIMAS SU KOMUNIZMU

(atkelta iš 1 psl.)

žinoma tiem iš jūsų, kurie atstovaujate pavergtom tautom. Aš turiu galvoje begėdišką sabotazą Pavergtų Tautų Savaitės idėjai...

(Nurodęs, kaip Kongreso rezoliucija buvo aiškiai nukreipta prieš komunistinį pavergėją ir reiške simpatijas pavergtiesiems, kaip pirmoji proklamacija buvo suderinta su Kongreso rezoliucija, kaip Sovietai jaudinosi dėl to, kad Pavergtų Tautų Savaitė iš naujo priminė raudonojo režimo pavergtuose kraštuose neteisėtumą, kalbėtojas teigė, kad ir Pavergtų Tautų Savaitės prasmė esanti dabar nurašyta):

Pirminis Pavergtų Tautų Savaitės tikslas buvo išmestas, užmirštas, išduotas. 1963 sausio mėnesio Sovietų magazinas New Times, atsliepdamas į Vengrijos klausimo nuslopinimą J.T., rašė: "Ar ne laikas nutraukti "Pavergtų Tautų Savaitę" Jungtinėse Valstybėse?"

SAJUNGININKAI AR PRIEŠAI:

Kitas reikalas. Šios politikos logika gali mus nuvesti mažais vos juntamais žingsniais į poziciją, kurioje, nustodami buvę pavergtų tautų sąjungininkais, mes esame grėsmėje tapti jų priešais. Zinau, tai skamba kaip ekstremizmas. O kas šiandien nori būti ekstremistas? Bet šurpi tiesa yra ta, kad laisvojo pasaulio užsienių politikos ofisuose, tarp jų ir mūsų valstybės departamentas, esama tokių, kurie baiminasi sukilimų pavergtuose kraštuose ar pačioje Rusijoje beveik tiek pat kaip ir patsai Kremlius. Tai suardytų susiderinimo planus — įspėja jie.

SU KREMLIUM ISVIEN:

Kai kurie iš jūsų gal matėte pranešimą iš Bonnos, Vokietijoje, kurį paskelbė Semour Freidn, Herald Tribune užsienio reikalų redaktorius, š.m. gegužės 11. Aštrus dialogas — jis rašė — eina tarp Amerikos užsienių politikos formuotojų, kas reiktų daryti, jei rytų Europoje rūgimas išsiveržtų atviru gaisru. Esama tokių — rašė jis — kurie aiškiai mano, kad mes turėtume tada padėti kremlui atstatyti tvarką...

Chruščiovas nebe premjeras. Bet mūsų pasaulio užsienių politikos ofisuose tebėra tie patys politikos planuotojai. Jie priima ramiai, o kai kurie ir su entuziazmu Walter Millis, kairiojo liberalo, žurnalisto, pažiūrą, kad Amerika ir laisvasis pasaulis "nepaprastai daug turi naudos" iš Sovietų sugebėjimo "išlaikyti įstatymą ir tvarką... tarp milijonų satelitinėse valstybėse".

Millis mano, kad "Rusijos komunistinės imperijos sugriuvimas šiandien" būtų pasauliui "katastrofa". Šią pažiūrą tiesiogiai ar netiesiogiai remia George Kennan, senatorius Fulbright ir, žinoma, visi ADA — Americans for Democratic Action — galinga organizaci-

SPAUDA

KARDINOLAS CUSHINGAS Jeruzaliėje 1947 sveikinasis su graikų ortodoksų patriarchu.

SPAUDA

R. Macvytė išleido į Kauną mokyti

Lux Christi 1964 spalio nr. surinko konkrečios informacijos apie įvykius Skiemonyse. Rašo:

"Viename laiške iš Lietuvos taip rašoma: "Yra labai daug visokių negaluojančių, kurie eina keliais aplink tą vietą, kad pagytų. Ir dauguma gauna, ko prašo. Rusai baisiai širsta ir baudžia už mindžiojimą pievų ir javų, bet nieko nepadaeda nei baudos nei pajukos... Vidinio pagerėjimo irgi gana daug. Anksčiau Skiemonių bažnyčioje per metus išdailindavo 12.000 komunikantų, tai perreiktas metais išdavė su virš penkiasdešimt tūkstančių".

Kitame laiške — toliau sako laikraštis — iš rugpjūčio 20 d. taip rašo: "Siemet Marijos apsireiškimo vietoje liepos mėn. viduryje buvo privažiavę daug žmonių iš visų kraštų ir prinesė daug gėlių. Milicija žmones blaškė, buvo labai neramu. Sukūrė laužą, visas gėles sudegino. Neleido ramių melstis nė Skiemonių bažnyčioje".

Siemet žmones blaškė net keturias paras visoje plačioje apylinkėje. Bet kai viskas praėjo, ir vėl žmonės rinkosi būriais.

Roma Macvytė išsiprašiusi, kad jai leistų vykti į Kauną mokyti. Leido. Mokosi ir dirba gerai. Mergaitė yra neturtinga, ir visa jos šeima tokia. Tėvas serga, sudžiūvęs, mažai ką gali valgyti. Motina sirgo ir gydėsi Kauno klinikoje net du kartus. Sesuo Onytė mokosi penktoje klasėje.

Skiemonių klebonas kunigas Aleksandras Papučka iškeltas į Surdegius. Nėra žinios, ar paskirtas naujas kunigas į Skie-

nės... gyvena sistemoje, kuri tepripažįsta tik vieną partiją ir vieną tikėjimą; kuri slopina laisvus debatus, laisvus rinkimus, laisvą spaudą, laisvas knygas, laisvas unijas ir kuri stato sieną, tiesiai sulaukyti nuo svetimųjų ir nuo savųjų piliečių belaisvių. Svarstykime apie kolonializmą pilnai ir laisvo pasirinkimo principą, laisvo plebis cito praktiką taikyme visuose žemės kampuose".

Šie aukščiausios Amerikos autoriteto pareiškimai gauna įpatingos jėgos ir iškalbingumo šiandien dėl prezidento tragikos mirties.

(Pažymėjęs, kad prezidento Kennedy mintis yra iškreipta Rostovo, Rusk, Fulbrighto ir ADA, kalbėtojas ragino atkurti prezidento žodžius, nes kas negerbia kitų laisvės, nėra pats laisvės vertas ir tikriausiai ją praras).

si visą naktį, nes ir naktis buvo šilta ir rami.

Šių metų gegužės pabaigoje iš Lietuvos atkeliavusi Marija Steikūnaitė Banionienė pateikia tokių žinių apie Skiemonių įvykius.

Iš Kauno daugelis žmonių važiuoja į Skiemonis. M. Banionienė su grupe kitų kauniškių 1963 metais liepos 13 d., apsireiškimo metinėse, pasisamde automobilį, buvo nuvažiavę į apsireiškimo vietą.

Nuvažiavo dieną. Buvo darbo diena, tai iš pradžių buvo susirinkę daugiausia vyresnio amžiaus žmonės. Būreliai susėdę vieni balsiai kalbėjo rožančiams, kiti giedojo, kiti susėdę užkandžiavo. Buvo ir atvežtų ligonių.

Į pavakarę, kai žmonės buvo atleisti nuo darbų, suėjo labai daug žmonių, kaip atliaduose. Suvažiavo dviračiais, motociklais, pėsti. Skambėjo giesmės. Vyrai skaičiavo, kad gal apie 4,000 žmonių ir vis daugiau vyrų, jaunimo, kurie pajėgesni toliau keliauti. Privežė daugybę gražių gėlių, vazų paveikslų, žvakių... Buvo du gražūs chori, gražiai giedojo. Kunigų nesimatė, jiems valdytojo uždrausta vykti.

Suvargę kolchozininkai, suklupę aplink apsireiškimo vietą, matėsi gaudžiai raudojo ir galima buvo suprasti, ko jie meldėsi.

Ramutė Macvytė, kuriai buvo pasirodžiusi Marija, žmoneis nesirodė. Jos tėvams uždrausta žmonės į savo kiemą priimti, ką nors jiems aiškinti. Regėjimą matė tik Ramutė, o jos tėvas ir sesuo tik matė didelę šviesą pasirodymo metu. Okupantai buvo areštavę tėvą, jį išvežė į miestą ir labai smarkiai mušė, kad jis "blogai dukrą išauklejęs". Seimai uždrausta ką nors atvykusiems pasakoti, ir jie į pokalbius nesileidžia." baigia laikraštis informaciją.

PADEKITE PRANCIŠKONAMS PASTATYTI LIETUVIŲ KULTŪROS CENTRĄ NEW YORKE

VIENUOLYNĄ-KOPLYCIĄ, SPAUSTUVĘ, PATALPAS LIETUVIŲ VISUOMENIAM REIKALAM

Jau atidarytas STATYBŲ FONDAS

Aukos siunčiamos adresu:

BUILDING FUND
FRANCISCAN MONASTERY
680 BUSHWICK AVE.
BROOKLYN, N. Y. 11221

Dėkinga širdim priimama kiekviena auka

Aukojusieji 1000 dol. tampa garbės fundatoriais
500 — amžiniais nariais
100 — fundatoriais
aukojusieji mažiau — rėmėjais.

Galima įrašyti ir mirusius (memorial). Aukotojų vardai bus įamžinti pastato garbingoje vietoje ir prisimenami vienuolių maldose bei mišiose.

ĮAMŽINKIT SAVE IR SAVO MIRUSIUS LIETUVIŲ ŠIRDYSE, KURIE NAUDOSIS LIETUVIŲ KULTŪROS CENTRU

Siunciu auką statybų fondui \$.....

Pažadu auką statybų fondui \$.....

Įrašau mirusį

Siuntėjas

Adresas

Visoms aukoms atskaitoma mokesčiai (Tax deductible)

RUDEINĖ "Kepuraitė".

Nuotr. R. Kisieliaus

